

Hvis nu folk kommer med en dokumentation på papir om at have søgt arbejde 15 steder og har fået nej, hvorfor skal de eller deres familie og børn så straffes, fordi der er nogle, der tror, at de ikke gider arbejde? Det vil jeg gerne spørge om.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen jeg tror ikke, der er nogen, der tror, at de ikke gider arbejde. Men det kan være, at de ikke kan finde ud af at søge job eller andet, og det er derfor, jeg siger i min ordførertale her, at kommunerne jo også må kigge lidt på, hvor lang tid den pågældende familie har været på starthjælp, og om det egentlig er underligt, og så måske begynde at interesse sig lidt for familien og vise dem, hvordan man kan gå ind og søge på Hotjob, og hvordan man i det hele taget får fodfæste på arbejdsmarkedet.

Den lille øvelse kunne man jo godt gøre fra kommunens side, og jeg giver da hr. Hüseyin Arac ganske ret i, at det kan der være behov for i visse tilfælde. Men ellers har man altså også muligheden for at søge selv, og de fleste har jo også et netværk blandt deres landsmænd, der har været her i længere tid end dem selv, eller andre, der kan forklare dem lidt om, hvordan man kommer ind på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg siger tak for besvarelsen. Jeg bliver så glad, når man snakker konstruktivt og kommer frem til en løsning. Løsningen har jeg spurgt beskæftigelsesministeren om og sagt: Sig til kommunerne eller til de der jobkonsulenter eller hvem, det er, der arbejder med de her mennesker, at de skal henvise dem til det arbejde om 1 uge eller om 1 måned eller om 6 måneder. Hvis der er nogen, der siger nej, det vil jeg ikke, så har vi sort på hvidt, hvem der har skylden. Hvis der er nogle arbejdsgivere, der ikke vil have dem, hvorfor skal vi så straffe de mennesker i stedet for dem, som ikke vil have dem i arbejde, om det er arbejdsgiveren, eller det er dem, der er inde i varmen, eller hvem det er. Det vil vi gerne være med til.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ja, men jeg ved ikke, om der ligefrem skal laves en undersøgelse. Nu er der jo lavet mange undersøgelser på det her område, senest den i går. Men jeg vil da gerne sende en opfordring til

kommunerne om at være lidt fremme i skoene på det her område, for det er i alles interesse, at de her mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet, fordi som jeg også sagde, så er det paradoksalt, at vi skal importere arbejdskraft fra Tyskland, Sverige. Hvis vi tager ud i Field's, så er de fleste ekspedienter derude fra Sverige. Det kunne jo altså godt være, man kunne bruge en på starthjælp i stedet for, og det er da en opfordring, der hermed er givet videre til kommunerne.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg giver nu ordet til hr. Steen Gade som ordfører.

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at den debat, vi har her, jo også afslører en forskel i menneskesyn. Det kan være vigtigt nok også lige at dvæle lidt ved det. Skal folk grundlæggende behandles lige? Tror man, at pisk er det, der løser problemerne, eller gider man? Det er det, jeg synes, regeringen og Dansk Folkeparti ikke gør. Gider man at gå grundigt ned i, hvordan man løser problemerne?

Når SF konsekvent har været imod starthjælpen hele tiden, så er det jo på baggrund af et menneskesyn, som – og det må jeg konstatere – er anderledes end det, der bærer Dansk Folkeparti, men jo altså desværre også regeringen på det her punkt.

Så vil jeg sige nogle ord om de undersøgelser, som vi har snakket en del om i dag. Det lidt bemærkelsesværdige er jo, at regeringspartierne på en måde kun læser Rockwoolundersøgelsen, som de har lyst til at læse den. Men lad os nu tage det helt, som det står. Rockwoolundersøgelsen siger, at der er en effekt på beskæftigelsen fra 9 til 14 pct. – øgningen er altså 5 pct. – i, hvor mange der kommer i beskæftigelse i startperioden.

Så siger undersøgelsen, når vi kommer 2½ år hen, at så er vi i tvivl. Der er en lille tendens til, at virkningen begynder at forsvinde igen, men det er lidt usikkert.

Det Økonomiske Råds rapport sagde i sin tid næsten det modsatte, nemlig at i starten kan man ingenting se, men lidt senere mente de faktisk, der var en virkning. Det er de facts, vi har uden for – kan man sige – Beskæftigelsesministeriets egne opgørelser.

Kl. 18.50

Man må så sige, at det ser ud til, at det i en vis udstrækning virker, men meget lidt, og det må